

FESTA MAJOR DE GRÀCIA

DEL 15 AL 21 D'AGOST DE 2026

Es fa saber *urbi et orbi*
que ja arriba la festa major.
Prepareu-vos d'allò millor,
qui no en vulgui que no destorbi.

Ja fa més de dos-cents anys
que gaudim d'aquesta diada,
talment com el 1850
quan de Barcelona vam marxar.

Fèiem funció i ofici
i balls a plaça i als salons,
ara omplim tots els racons
i festegem sense desfici.

Els pagesos i les pageses
es vestien amb roba fina,
avui la moda no és divina
i tothom duu samarretes.

Ballaven polques i valsos,
contradanses i rigodons,
masurques, xotis, balls rodons
i el ball del ram i del vano.

Avui tenim techno, house,
reggaeton, drill, trap i hip hop.
Sort de la rumba, havaneres i ball folk,
amb això fem un punt les paus.

Carrers, balcons i portalades
cada any ens ve de gust guarnir,
set dies ens unim per gaudir
amb emocions retrobades.

L'any de la independència
ja van guarnir balcons i portals.
Durant tres dies es feren balls
amb alegria i estridència.

Potser guarniren els d'Orient
Granada, Virrei o Lleialtat,
Aurora, Jesús o Llibertat,
Sant Antoni, Perill o Progrés.

I també Sant Rafel, Vulcà i Ample.
No ho feren segur Tordera, Nord, Perla,
Poble Gitano, Puigmartí, Providència,
ni Rovira i Trias ni Joan Blanques.

No existien aquests carrers i places
ni colles de cultura en aquell moment.
Havien d'arribar encara drac, bastoners,
gegants, trabucs, castells, àliga i diables.

Els Josepets i Santa Maria
protagonitzaren amb misses la festa,
però també hi hagué saraus amb orquestra
i correguda de rucs i sortija.

Aquella festa acabà amb un acte
que no tenim a l'actual:
pluja d'estrelles i un ventall
fet de foc tirat enlaire.

Com de diferent era la festa major,
la d'ahir i la d'avui, res a veure.
De formal i estricta, i de creure,
a esbojarrada i passada de color.

Diu la dita que per la Mare de Déu d'Agost
a les set ja és fosc. Quina cosa a dir,
tal com pinta cada any la festa aquí
a les set no s'ha llevat ni el gos.

Què hauria dit de tot plegat
la virreina, Francesca Fiveller,
tan generosa i buscant sempre fer el bé.
Abans no comencés la festa traspassà.

Quantes festes majors devien viure
il·lustres i antics graciencs adoptats,
com ara Isaac Albéniz o Pau Casals.
Quines músiques els inspirà a escriure?

Algunes línies li dedicà potser
Joaquim Ruyra, l'escriptor,
i la degué gaudir segur el regidor
i primer romeu Vidal i Granés.

Quantes figuracions n'acabarien fent
Ramon Casas o Santiago Rusiñol,
la genialitat de Gaudí de sol a sol...,
tanta brillantor nascuda als seus tallers.

Com la visqueren més endavant
artistes com Nonell o Picasso,
Llimona, Pichot o Gargallo,
joves amb un futur radiant.

I què ens en podria dir el fill pròdig,
el nostre estendard Pompeu Fabra,
fill d'alcalde i eminència catalana,
amb la llengua per bé tan metòdic.

Quina festa recordaria la Caballé,
aquella nena del carrer Igualada,
com devia estar d'enjogassada
mentre cantava anés on anés.

Moltes graciencques i graciencs
hem gaudit i gaudirem de la festa
no hi tenim res més a la testa
que reviure el nostre passat intens.

Venim d'on venim i anem on anem
però de Gràcia som fills i filles
i a les nostres coses hi posem la vida,
per això aquest vincle sempre refem.

Que gaudim la festa com sempre i com mai
i ens trobem tothom per places i carrers,
estimem-nos de tot cor i estimem també
aquest llegat que persevera sense desmai.

*Lliurat a Barcelona l'agost de 2026
(autoría: Jordi Guíllera Sanchis)*

*Laia Bonet. Regidora del Districte.
En ús de les facultats que li atorga a l'alcaldia l'article 21,1.e
QUE ES COMPLEIXI
Jaume Collboni. Alcalde de Barcelona.*

**Districte
de Gràcia**

**Fem la Barcelona
de la teva vida**